

Eleki Krónika – 1998. november

Megalakult az új képviselő-testület

Beszámoló a képviselő-testület október 28-ai, valamint november 9-ei és 21-ei üléseiről. Az 1998. október 18-ai választások után Kecskeméti János, az újra választott polgármester október 28-ra hívta össze az új képviselő-testület alakuló ülését. Az ülésen először a Választási Bizottság tájékoztatója hangzott el a választás eredményeiről, majd a bizottság elnöke átadta a megbízóleveleket a megválasztott polgármesternek és képviselőknek, akik az Önkormányzati törvényben előírt esküt letették. A polgármester ismertette a programját, ezután a képviselők 156 eFt/hó bruttó összegben megállapították a polgármester illetményét, valamint 35 eFt/hó összegben határozták meg a saját gépjármű használatáért járó költségtérítést.

Ezután az alpolgármester megválasztására került sor. A képviselő-testület Klemm Istvánt választotta Elek Város társadalmi megbízatású alpolgármesterévé és 50 eFt/hó tiszteletdíjat állapított meg részére. A képviselő-testület a továbbiakban bizottságokat hozott létre az állandó bizottságok megalakításának előkészítésére, valamint a házi orvosi állásra benyújtott pályázatok elbírálására.

A képviselő-testület állandó bizottságait a november 9-ére összehívott ülésén választotta meg és a legszükségesebb módosításokat végrehajtotta a Szervezeti és Működési Szabályzatán. A képviselő-testület munkáját a döntés értelmében hét bizottság segíti, melyek létszáma és személyi összetétele a következő: 1. Pénzügyi Bizottság: elnök Gál Attila, képviselőtagok: Turóczy András, Lénárt Istvánné, Gura Tamás, Kovács Valéria; külső tagok: Ramasz István, Lup János, Pluhár László, Zsóri Péterné. 2. Ügyrendi Bizottság: elnök dr. Szelezsán János, képviselőtagok Völgyesi István, Lénárt Istvánné. 3. Vállalkozói Bizottság: elnök Turóczy András, képviselőtagok Niedermayer Ernő, Gál Attila; külső tagok: Truczán Illés, Békési Sándor. 4. Településfejlesztési Bizottság: elnök Bakos Ferenc, képviselőtagok Niedermayer Ernő, Gura Tamás, dr. Szelezsán János; külső tagok Schneider László, Kohut István, Cinanó János. 5. Oktatási és Kulturális Bizottság: elnök Godó Antalné, képviselőtagok Lénárt Istvánné, Pelle László, Kovács Valéria; külső tagok: Singer Éva, Ádámné Eleméry Edit, dr. Heimné Máté Mária. 6. Környezetvédelmi és Egészségügyi Bizottság: elnök dr. Márki-Fejes László, képviselőtagok dr. Kurucz Béla, Völgyesi István, dr. Szelezsán János; külső tagok Kecskés Róbertné, Schreiber Jánosné, Móga Lászlóné. 7. Szociális Bizottság: elnök Drágos József, képviselőtagok: dr. Kurucz Béla, Pelle László, Godó Antalné, Bakos Ferenc; külső tagok: Nedreu Dávidné, Jámorné Andó Mára, Kecskeméti Mihályné, Hambarás Ferenc.

Ezen az ülésen a képviselő-testület dr. Hayder Karimot 1998. december 1-jétől határozatlan időre kinevezte Elek Város házi orvosának. Döntött a képviselő-testület arról is, hogy 1998. év hátralévő időszakában milyen témaköröket kíván napirendre venni.

A döntés értelmében a következő testületi ülésre 1998. november 30-án kerül sor. Az ülés napirendjén módosítják a képviselők az 1998. évi költségvetési rendeletet, tájékoztatót kapnak Elek Város Önkormányzata 1998. évi gazdálkodásának háromnegyed éves helyzetéről, megállapítják az 1999. évre érvényes intézményi térítési díjakat, valamint módosítják a gépjárműadóról és a képviselők tiszteletdíjáról szóló rendeleteket.

A következő ülését a képviselő-testület december 14-ére tervezte, melynek napirendjén az

1999. évi költségvetési koncepció és az átmeneti gazdálkodásról szóló rendelet megalkotása, a mezőőrökről szóló rendelet megalkotása és az 1999. évi munkaterv elfogadása szerepel. A költségvetési koncepció képviselő-testületi tárgyalása előtt, december 11-én közmeghallgatásra kerül sor. Az ülésen az igénybevehető folyószámla-hitel maximumát az eddigi 25.000 eFt-ról 45.000 eFt-ra emelte meg a testület, továbbá kezességet vállalt a szennyvízcsatorna-hálózat II., III. ütemének megvalósítására létrejött viziközmű társulat által felvenni kívánt hitel és járulékaiknak visszafizetésére. Egyetértett a képviselő-testület azzal is, hogy az önkormányzati törzsvagyonhoz tartozó kerékpárutak és járdák építésének támogatására kiírt támogatás elnyerésére pályázatot nyújtson be. A pályázatban az Elek, Kétegyházi úti kerékpárút megépítése szerepel, melyhez az önkormányzat 1999. évi költségvetésében 9.101 eFt-ot saját forrásként betervez.

November 21-én rendkívüli képviselő-testületi ülésre került sor, melynek témája az újonnan kinevezett házi orvos lakásproblémája volt. Dr. Hayder Karim nem fogadta el a részére felajánlott bérleményeket, ezért veszélybe került a december 1-jei munkába állása. A testület továbbra is azt támogatta, hogy a házi orvos részére ingatlant béreljenek és amennyiben ez nem jár eredménnyel, csak akkor kerülhet szóba ingatlan vásárlása.

1998. október 30-án a kisebbségi önkormányzatok is megtartották alakuló üléseiket, melyen részt vett dr. Doncsev Angelov Toso úr a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal elnöke. Az ünnepélyes eskütétel és a megbízólevelek átvétele után az önkormányzatok megválasztották tisztségviselőiket. A Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke Drágos József, elnökhelyettese Szabó János lett. A Román Kisebbségi Önkormányzat elnöke dr. Szelezsán János, elnökhelyettes Sarkadi Ferenc. A Német Kisebbségi Önkormányzat alakuló üléséről külön cikkben számolunk be. A képviselőktől elvárható a kerékpárút megépítése, a köztér rendezése, tisztántartása.

Szabó Krisztina: - A munkahelyi elfoglaltság miatt nem vettem részt a választásokon. Persze már téma, hogy nem is nagyon érdekel a dolog, hiszen úgy is úgy történik minden, ahogyan azt az illetékesek akarják, és mivel emberekről van szó, sokszor helytelenül döntenek. Mindettől függetlenül örülök Kecskeméti János újbóli polgármesterré választásának, és a mostani testületi összetételt jobbnak tartom, mint amilyen az előző volt. Jó volna, ha mielőbb megépítenék a kerékpárutat, a szociális segélyeket pedig az arra igazán rászoruló személyeknek adnák, munkahelyeket létesítenének és a közbiztonság minőségére is megfelelő hangsúlyt fektetnének.

Dávid Rémsz: - Voltam a szavazáson, a többség azonban valószínűleg a család boldogulásáért dolgozott és azért nem vett részt. A képviselő-testület munkájáról, az idő rövidsége miatt, képtelenség véleményt mondani, majd 4 év múlva... Az én kérelmem az, hogy a főutca közlekedés- biztonságára nagyobb hangsúlyt fektessenek, hiszen az iskolás gyerekek között autók, teherautók száguldoznak, sajnos ez az állapot elég gyakran szerencsétlenségbe torkollik, mielőbb fekvőrendőrt kell elhelyezni az úttesten, és kifesteni a gyalogátkelőhelyeket. A kerékpárút témáját pedig régóta homály fedi.

B.N.

Bravó!

Nagyon vártuk az érkezésüket! Mindannyian, akik valaha már láthattuk valahol a Magyar Állami Népi Együttes legkiválóbbjainak prezentálásában magyarságunk legszebb zenéjét, táncait, dalait, s azok is, akik "élőben" még nem találkoztak velük. Fogalommal vált az elmúlt évtizedek, illetve fennállása óta az Együttes. Mintegy szimbóluma is magyarságunknak ez a méltán világhírű együttes. 1998. november 21-én, szombaton este az eleki művelődési házban fogadhattuk remekül megszervezett műsorukat, melyben a hazánkban élő némely kisebbség táncait is megcsodálhattuk. Serfőző Sándor urat, a Magyar Állami Népi Együttes igazgatóját régi, jó ismerősként, barátként üdvözölhattük. Régóta ismeri és szereti az eleki román táncokat. Hozzáteszem, hogy ugyanígy van ő az eleki táncosokkal is. Az előadás kezdetét várva egy kellemes beszélgetést folytathattam vele, miközben - most hozzáértő közönségként - az eleki hagyományörző együttes tagjai érkeztek. Bizony megható a baráti ölelések, kézszorítások sora, amiként az elekiekkel üdvözlük egymást. Röpködnek a kérdések oda s vissza: "Hogy vagy Sanyikám! Mi újság a családban? És maga Péter bácsi, jól van? Köszönjük, hogy valaha tanulhattunk magától! Á, szervusz Gyurikám! Emlékszel, amikor...? Nahát, Gyuri bátyám, nem öregedtél semmit! Ó, dehogyis, csak tudod Sanyikám, a lábam még bírna, de sajnos a szívem! Az már nem a régi... De amúgy is sok a gond manapság..." Serfőző úr nem győzi dicsérni a felújított művelődési házat, amely szavak nekem, mint eleki polgárnak, igencsak jól esnek. Hát hogyan, hiszen az igazgató úr emlékszik még a régi, felfűthetetlen, a lerobbant épületre, illetve csak úgy emlékszik rá. Legutóbb kb. 6 éve jöttek el Tímár Sándorral, az együttes ma már nyugalmazott művészeti vezetőjével az eleki hagyományörző néptánc együttesek megalakulásának 45. évfordulójára, amikor is szeretettel és elismeréssel szóltak az eleki táncosokról, akiktől még ők is tanultak.

Szóba jön még a Magyar Állami Népi Együttesben bekövetkezett változások, az ő életük. Tímár Sándor, aki szintén nagyon kedves volt - ma is az - az eleki táncosok szívének, nyugdíjba ment, s másik együttest alakított. Aktív nyugdíjas. Mi továbbra is szeretettel gondolunk rá. Az együttes új művészeti vezetője Sebő Ferenc lett, akit azelőtt is jól ismertünk, ha másként nem, hát a televízióból, hanglemezeiről, rádióból, a tánc ház mozgalomból. Sebő Ferenc Halmos Bélával gyűjtött Eleken népzenei valamikor, de mindenképpen megvan annak már vagy 20 esztendeje. Ki hinné, hiszen nekünk ugyanolyan kedves, mint volt akkor. Délután még a fővárosban volt fontos tennivalója, a rádióban a Népzenei Világnap alkalmából hallhattuk szavait, de az első tömött 5,20-as gyorssal már Elek felé tartott. Igaz, hogy sajnos csak az előadás végére, de megérkezett közénk. Tényleg semmit sem változott Sebő Ferenc, kedves, fiatalos, rendkívül közvetlen. Szerintem az a néhány ősz hajszál csak vicc, direkt a mi kedvünkért intézte úgy, hogy nehogy azt higgyük, hogy csak fölöttünk járt el az idő...

Az első kézfogása, ölelése természetesen Déri Mihálynak, a zenésztársnak jár, majd ugyanígy megy "kézről-kézre", de inkább szívről szívre, mint korábban Serfőző Sándor. Ismeri ő is az eleki táncokat, táncosokat, az eleki zenét, és ez már ezekben a zenész-táncos berkekben így szokás: nem felejtik el egymást... Évtizedes távollét után is ugyanúgy beszélgetnek, s úgy folytatják, mintha csak tegnap hagyták volna abba. Csodálatos világ a zenészek, táncosok világa, s ha valakit egyszer ennek a világnak a szele megcsapott, hát aligha tudja abbahagyni.

A műsor, melyet az eleki közönség láthatott, színvonalas, remek, pazar volt! Egy-egy produkció után többen állva tapsoltak, ezzel is legmélyebb elismerésüknek, tetszésüknek adva jelét. S lám-lám! - a kétkedők, a hitetlenkedők most megbizonyosodtak arról, hogy az eleki román táncok igenis szerepel az Állami Népi Együttes repertoárjában. Korábban nem hitték el nekem sokam... A közönség ámulatára egyszer csak az eleki dallamok szólaltak meg, az eleki román táncfigurákat vélt felfedezni a közönség, a hozzáértőbbek már suttogták is: Jé, ez a fiú a Turla Gyuri bácsi (Szabó Péter, Gál György) senkivel össze nem téveszthető figuráit táncolja! Ezek olyan sajátosságok, csak rájuk jellemzőek, mint az ujjlenyomat. A zene pedig Botás Gyuri bácsi klarinét játékára, Botás Pali bácsi dobolására emlékeztet! Hát hogyan - gondolom, hiszen valaha itt is gyűjtöttek népzenei és -táncanyagot! Még a "tisza forrásból..."

Miközben a táncokban gyönyörködöm, felmerül bennem: lesznek-e még Eleken továbbra is olyan táncos egyéniségek, akiktől tanulni érdemes eljönni Budapestről vagy bárhonnan? De már el is hessegetem a borús gondolatot, hiszen itt ülnek a széksorokban a Burján ikrek - Attila és Zsolt -, Sarkad Ferenc, Nedró Jancsi s még jónéhányan. Lehet, hogy ők lesznek a jövő "adatközlői"? Szívből kívánom! Egy másik táncban is felfedezünk eleki motívumokat, s ez is örömeinkre szolgál.

Az együttes zenekara is kitűnő! Felsóhajtok, hogy bárcsak nekünk lenne ilyen! De ezt a gondolatot is elkergeti a másik, hiszen Sebő Feri a régi barátot, a kitűnő primásunkat keresi. Sajnos nincs itt. Kár!

Majd minden számot visszatapsolt a közönség, némelyiket többször is. Méltán megérdemelték a táncosok, zenészek, s a bájos, csengő, tiszta hangú énekes kislány, akinek a nevét nem sikerült megtudnom. Elnézést kérek érte.

Szeretném nyomatékosan kihangsúlyozni, világgá kiáltani: ez nem hakni volt! Fővárosi, neves művészek - nyomatékosan pejoratíve - haknijainak többsége a nyomába sem léphetett ennek az előadásnak. Ez művészet volt, igazi népművészet, teljes szívvel-lélekkel létrehozott és előadott művészet!

Nekünk, szervezőknek nagy bánatunkra, maradt a nézőtéren még üres szék.. Még befértek volna vagy ... szóval még sokan. Méltatlanul alacsony helyárok mellett is maradt üres szék... Nem forintban, de más fizetőeszközben számítva (pl. DM, USD stb.) is adnak ennyit máshol azért, hogy láthassák a Magyar Állami Népi Együttest. Választ valójában nem váróan kérdezem: miért nem jöttek el még többen? Tudjuk, sokuknak a 300.- Ft is gond, többeknek akár kenyérkérdés. Megértjük. De azokat sokkal kevésbé, akik nem régiben még Elek kultúrájának fellendítését tűzték ilyen-olyan zászlójukra, miért nem jöttek el? Hiszen részvételükkel támogathatták volna igazán a kultúrát, az intézményt, hogy ne legyen deficites a rendezvény, hogy máskor is igazi, tiszta művészetet hozhassunk kis városunkba, és ne kényszerüljünk az olcsó "haknibrigádok" fogadására.

Meghívóinkon, plakátjainkon továbbra is ott lesz: "Mindenkít szeretettel várunk!". Mi ezt komolyan is gondoljuk.

Topa Sándorné

Mi a lakosság véleménye a helyhatósági választások eredményéről?

Amíg egy téma meleg, addig kell vele foglalkozni. Ez pedig a helyhatósági választások. Az előző számunkban a pártok eleki szervezeteinek elnökeiket kérdeztük meg, miként értékelik az eredményeket. Ezúttal a "lakosság" véleményére voltunk kíváncsiak, hiszen természetesen a szavazópolgárok többsége "függetlenként" adta le voksát. De döntően az ő szavazataik befolyásolták a kialakult eredményeket. Az is természetes, hogy néhány megkérdezett nem fedi a város lakosságának véleményét, de ez irányú felmérés bármely intézmény számára megoldhatatlan feladatot jelentene. Akkor most álljanak itt a megkérdezettek válaszai.

Türi László: - Személy szerint elmentem szavazni, de elég sokan távolmaradtak a szavazóurnáktól. Valószínűleg, hogy ez az érdektelenség "tükörképe". Az elért eredményekkel nagyjából elégedett vagyok. Nagyjából, mert megítélésem szerint egyes emberek nem valók a testületbe. Hogy mit várok az új képviselőktől; nos elsősorban azt, hogy városunkat tegyék még városiasabbá. A központi részre ráférne egy kis csinosítás, rendbe kellene tenni. A kultúra és a sport területén is kívánnivalót hagy maga után, de nem folytatom, mert bőven van tennivaló. Végezetül: a leköszönő képviselő-testület csak részben teljesítette a kitűzött feladatokat.

Botásné Szitás Erika: - Eleget tettem választópolgári jogomnak, leszavaztam. A lakosság többsége nem így tett, ez valószínűleg az előző ciklus részbeni eredménytelenségével magyarázható, de tudni kell; korlátolt anyagiakból csak korlátozottan lehet megvalósítani a célokat. A most felállított testület vegyes képet ad, végül is a szavazók akarata teljesült. Személy szerint elégedett vagyok, de az érdemi jelzőt majd a gyakorlat fogja megadni. A testülettől elvárom, hogy megépítse a kerékpárutat, a központban egy játszóteret létesítsen, a közterületeket tisztán tartsa, a sportcsarnokot pedig funkciója szerint működtesse.

Mikulás Mihály: - Előljáróba; szavaztam. A többség lehet, hogy azért nem ment szavazni, mert úgy van vele, úgysem lesz jobb?! Úgy érzem, hogy egyes rátermett ember kimaradt a testületből, pedig tudása, tapasztalata alapján ott volna a helye. Az elért eredménnyel részben elégedett vagyok. Az az elvárásom, hogy az önkormányzati intézmények működését ésszerűbben oldják meg, és kapjanak megfelelő támogatást. Aztán a kerékpárút megépítése is várat magára, a közbiztonságra is megfelelő hangsúlyt kellene fektetni, a sportegyesületek is igen szűkös anyagi keretek között működnek.

Simonka Györgyné: - A szavazatszámlláló bizottság tagja voltam, természetesen én is voksoltam. Az érdektelenség sajnos jellemző volt a helyhatósági választáson. A miértre nem tudnék érdemben választ adni, talán az emberek érdektelen, elfásultak. A magam részéről elégedett vagyok az önkormányzati testület összetételével, de, mint a puding próbája, majd a gyakorlat adja meg a jellemzőjét.

A képviselőktől elvárható a kerékpárút megépítése, a köztér rendezése, tisztántartása.

Szabó Krisztina: - A munkahelyi elfoglaltság miatt nem vettem részt a választásokon. Persze már téma, hogy nem is nagyon érdekel a dolog, hiszen úgy is úgy történik minden, ahogyan azt az illetékesek akarják, és mivel emberekről van szó, sokszor helytelenül döntenek. Mindettől függetlenül örülök Kecskeméti János újbóli polgármesterré választásának, és a mostani testületi összetételt jobbnak tartom, mint amilyen az előző volt. Jó volna, ha mielőbb megépítenék a kerékpárutat, a szociális segélyeket pedig az arra igazán rászoruló személyeknek adnák, munkahelyeket létesítenének és a közbiztonság minőségére is megfelelő hangsúlyt fektetnének.

Dávid Rémusz: - Voltam a szavazáson, a többség azonban valószínűleg a család boldogulásáért dolgozott és azért nem vett részt. A képviselő-testület munkájáról, az idő rövidsége miatt, képtelenség véleményt mondani, majd 4 év múlva... Az én kérelmem az, hogy a főutca közlekedés- biztonságára nagyobb hangsúlyt fektessenek, hiszen az iskolás gyerekek között autók, teherautók száguldoznak, sajnos ez az állapot elég gyakran szerencsétlenségbe torkollik, mielőbb fekvőrendőrt kell elhelyezni az úttesten, és kifesteni a gyalogátkelőhelyeket. A kerékpárút témáját pedig régóta homály fedi.

B.N.

Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról (II. rész)

December 24-én, szentestén, 9 pufajkás jött Miskolcra és letartóztattak. Életem legkeserűbb időszaka volt ez. 3 nap múlva felvittek Pestre és átadtak az oroszoknak. Ők már nem bántottak, azt elvégezték a karhatalmisták. Megállapították, hogy semmilyen terrorcselekményben nem vettem részt, ellenük harcoltam ugyan, de ők is lőttek, én is lőttem, kvittek vagyunk. Adtak egy papírt, elengedtek. Vélttem, hogy ezzel minden el van intézve. Tudniillik Kádárék azt mondták, hogy akik terrorcselekményben nem vettek részt, nem esik bántódásuk. Két hónap múlva azonban egy újabb feljelentés végleg megpecsételte a sorsomat. A II-es sz. karhatalmi ezred 12 különítményese Pesten letartóztatott, akik mellett a miskolciak csak "tanulók" voltak. Nagyon keserves 3 hét múlva kerültem a Fő utcára. Egy év vizsgálati fogság után állítottak bíróság elé, a Gyorsított Népbíróság Tanács tárgyalta a Szirmai Ottó és 16 társa elleni pert. 15 év börtönre, teljes vagyonekobzásra és 5 év politikai jogvesztésre ítélték. Indok: a népi demokratikus rendszer megdöntésére irányuló szervezkedés vezetés. Az ügyész súlyosbításért, én helytelen ténymegállapításért fellebbeztem. Azzal ítélték el, hogy egy golyószórós csoportnak voltam a parancsnoka. Igaz 1 napig volt golyószóróm, és 1 napig egy fiatalokból álló csoportot vezettem. Hát, így jött ki a golyószórós csoport. A népbíróságot az ilyen apróság nem érdekelte. Maradt 15 év börtön. 12 évet és 1 hónapot leültem. Amikor bevonultam a börtönbe 17 éves voltam, szabadulásomkor 29! Szabadulásom után rendőri felügyelet mellett, másodosztályú állampolgárként éltem itt Eleken, eltérve némán a lefasisztázást, a börtöntöltelékezést. Névtelen levelekben pocskondiáztak. Elmúlt...

Eljött 1989., a nagy reménységek éve. Bízunk, most majd megváltozik minden. A rendszerváltásból nem sok minden valósult meg, elitváltás csupán. Akik akkor elvtársak voltak, most urak lettek, aki meg proli vagy szegényparaszt, az koldus. Mi, akik elindítottunk egy folyamatot, nem ezt akartuk. Nem a 9 millió koldus országát. Úgy vélem, hogy már csak az élni akarásunk marad, s a jövő nemzedékében való bizalmunk.

Tisztelettel:

Szigetvári István

Családias hangulatot a “családnak”

Az új tanév megkezdése óta közel három hónap múlt el, tetemesnek tűnő idő, akkor még a meleg napsugarakban “fürdőztünk”, most pedig lassan a téllal viaskodunk. Egy intézmény életében viszont ez az időszak röpke periódusnak tűnhet, a mindennapi gondok megoldása során elröppennek a napok.. Ez utóbbi megállapítással érthet egyet valószínűleg Ádámné Eleméry Edit is, aki az eleki Mezőgazdasági és Ipar Középiskola kollégiumvezetője a tanév kezdése óta, és aki Krizsán Györgyné nyugdíjba vonult kollégáját váltotta fel ebben a munkakörben.

- Valóban új feladattal szembesülök szeptember eleje óta, az oktatási vonalon történt változások következményeként a szakmunkástanulók is a 9. és 10. osztály közismereti tantárgyakat tanulnak. A kollégiumi vezetést is törvény írja elő, szabályokat kell betartani. Persze más az elmélet, és egészen más a gyakorlat, ha csupán a paragrafusokat tartanánk be, és elmaradna az emberség, rideg közegben értekezni a fiatalokkal. Iskolánkban a 27 tanulócsoport 180 kollégistát jelent, számukra szeretnénk otthonias, családias légkört teremteni. Korábban az anyagiak függvényeként a helyiségek dekorálása, szépítése elmaradt, ezen igyekeztem változtatni. A kollégák segítségével különböző képanyagokat gyűjtöttünk és használtunk fel, ma már minden hálósobában megtalálható egy-egy kép vagy kerámia, egészen más hangulatot áraszt, mint a négy rideg fal.

Iskolánkban sok - családi háttér miatt - hátrányos helyzetű tanuló van, akik azonban tehetségesek, a különböző országos megmérettetések eredményei is ezt bizonyítják, és akik igénylik a szépet.

Aztán újdonságnak számít az is, hogy iskolánk “közelít” a város fiataljai felé, eddig a bezárkózottság elvét követtük, ami feszültségeket eredményezett, ma már egy iskolai szórakoztató, kulturális rendezvényre eljönnek a város fiataljai is, a gondolat elnyerte létjogosultságát.

Mindezek mellett követelményein is vannak; rendszeretetre nevelünk, csak azok a tanulók nézhetnek televíziót a hálósobában akiket arra érdemesnek találunk. Persze igen nehéz a kitűzött feladatokat maradéktalanul megvalósítani, hiszen a gyerekek családi háttere döntő tényező, sajnos negatív irányban is. Ezért mondtam az elején, hogy nem elég csupán a rendszabályokat betartani, nagyon sokszor az “anyai” szerepet is fel kell tudni vállalni.

A kollégisták számára minden hónapban különböző programokat szervezünk, ebben nagy segítségemre van Klemm Veronika kulturszervező hallatlan lelkes munkája. De tudni kell, hogy a tanulók igen nehezen vállalják fel a pluszt, legyen az munkában, vagy ésszerű szabadidő kitöltésében.

A kollégium berendezéseinek felújítására most adtunk be pályázatot, már nagyon elkelve a korszerűsítés, eddig a tangazdaságra fektettük a legnagyobb hangsúlyt.

A tanulók sok türelmet, megértést, segítőkészséget igényelnek, sajnos a lehetőségeink korlátozottak, nincs anyagi keretünk a jutalmazásra. Természetesen nálunk is előfordulnak fegyelmi vétségek, de nem túl gyakran és kirívóan - mondta egyebek mellett Ádámné Eleméry Edit.

B.N.

Választások után

Régen történt. E. (Elek) alföldi sváb községben képviselő- választás volt. Ilyenkor nagy szerepet játszott a zene. E. (Elek) községben is volt több ilyen helyi banda. A grosse Banda idősebb emberekből állt, olyan is volt köztük, aki a K. und K. hadseregben is muzsikált. Persze egy szót sem tudtak magyarul, és leginkább német katonaindulókat és hasonlókat játszottak. Réztrombitáik ijesztően nagyok voltak, azt hinné az ember ma, hogy valami német hadiszerszámok. A nagydobot a réztányérokkal mindig két embernek kellett cipelni. Olyan lármát tudtak csapni, hogy egy egész regiment masírozhatott volna.

A képviselőjelölt egy magyar gentry volt. Folyton az osztrákot, Bécset, meg a scwarz-gelbeket szidta. Még akkor is, amikor már meg volt választva, és ünnepség keretében átadták a mandátumot. A musikantok már ott álltak, már félretolták a bajuszukat, már felemelték a réztányérokat és a dobverőt, amikor végre intettek, hogy kezdeni. Erre a szokott nagy lármával rázendítettek ..... a Habsburg-indulóra. Mikor ennek vége volt, hogy a kedély tovább fennmaradjon folytatták, ... Es gibt nur ein Österreich, es gibt nur ein Wien!!! (Csak egy Ausztria, csak egy Bécs van!)

(Persze nekünk, elekieknek ez fel sem tűnt, nem is gondolhattunk arra, hogy ezek a muzsikások talán tüntetni akarnak, ők a legjobbat, a legszebbet játszották, amit a képviselő sem kifogásolt, örült a mandátumnak.)

Azóta telt az idő, múlt az idő. Az öreg musikantok közben meghaltak, a fiataloknak meg nem kellett a Habsburg-induló, sem a Radecky-Marsch. Ők tangót és hasonlókat játszanak. A megyei főszolgabíró, aki szerette a zenét, egy alkalommal szintén meghallgatta őket az eleki kávéházban. Végre megunta a sok filmdarabot, és kérdezte tőlük, magyar nótát tudnak-e? De igen, volt a válasz. Összenéztek, azután egymás közt mondták, jetzt spielen wir den Herren Oberstuhlrichter ein schönes ungarisches Lied. (Most játszunk a főszolgabíró úrnak egy magyar dalt.) Also das schönste: (tehát a legszebb) ..... Hawaii rózsája..... Tiéd a szívem, tiéd a lelkem, és rákezdték a keserves tangóra. Olyan jól mulatott az Oberstuhlrichter, hogy utólag ismerőseinek is elmondta, én is így tudtam meg.

Vége.

Walthier Ferenc (1883-1941) gyűjtését közreadja:

Rapajkó Tibor

Az eleki Német Kisebbségi Önkormányzat hírei

1998. október 18-án hivatalosan is megalakultak a helyi kisebbségi önkormányzatok. (1994 után immáron második alkalommal.)

A német kisebbségi önkormányzat elnöke Reisz György, helyettese pedig Nádor Mária lett. Strifler Józsefet a határon belüli és kívüli kapcsolatok tartásának felelősének választották meg. Wittmann György az elkövetkezendő négy évben az önkormányzat pénztárosaként, Rapajkó Tibor pedig jegyzőkönyvvezetőként fog tevékenykedni.

November 7-én az önkormányzat székházát két jeles személyiség, dr. Paul Strifler és Josef Schneider is meglátogatta. (A választások után kialakult helyzetről kívántak személyesen tájékozódni.) A vendégeket Reisz György köszöntötte a német önkormányzat és egyesület nevében, majd beszélt a feladatokról és a célokról. Az elnök beszélt az önkormányzat megalakulásáról. A választás után egyből felkereste az aljegyzőt, hogy információt kérjen a zavartalan munka további folytatásához. Kiemelte, hogy nagy jelentőséget tulajdonít a pályázatok írásának. Célként fogalmazta meg azt is, hogy jó lenne, ha Eleken német iskola kezdené meg a működését. (Ez azonban csak úgy valósulhat meg, ha van rá tömeges igény. Először valószínűleg egy-két osztállyal kezdenének.) Végül, de nem utolsó sorban Reisz György szólt arról is, hogy az önkormányzat működését is hatékonyabbá kívánja tenni. Utána a vendégek és a jelenlévő érdeklődők kérdéseire válaszolt az elnök.

A vendégek is támogatták a leendő eleki német iskola megalapítását. (Magyarország nemsokára az EU tagja lesz, szükség van németül beszélőkre is!) A hozzászólásokból azonban az is kiderült, hogy ez nem lesz könnyű feladat, mert pl. nagyon nehéz lesz megfelelő tanárokat találni, illetve megfizetni. A kérdések egy része arra vonatkozott, hogy valójában mi a különbség az önkormányzat és az egyesület között.

Ígényként fogalmazódott meg az is, hogy havonta legyen Eleken német nyelvű mise. (Ezt a plébános úr is támogatja!) Kritikaként hangzott el az a tény is, hogy miért nincs jelen Eleken a német tőke.

Reméljük, az eleki németségnek, nem csak múltja van, hanem jövője is lesz mindannyiunk meglegedésére. Úgy legyen.

Rapajkó Tibor

Hírek innen-onnan

Evangelizációs hét

Az eleki Református Egyházközség gyülekezeti házában november 9. és 13. között evangelizációs hetet tartottak, amelyen a város más felekezeti is képviseltették magukat. A hét első három napján dr. Bartha Tiborné szegedi lelkipásztor, a negyedik napon Sági Endréné kis Médea orosházi, míg az ötödik napon Sági Endre orosházi lelkipásztor szolgáltatta az igét. Az idei rendezvény központi gondolata volt: Közeledjete Istenhez és Ő is közeledni fog hozzátok!

Az egészséges ivóvízért

A gyulai Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság, valamint a miskolci Geokomplex megkezdte az eleki ivóvízbázis védelmével kapcsolatos munkálatot. A vizsgálat - amely 2000-it tart - feltérképezi az ivóvizet veszélyeztető területeket, de kiterjed a probléma orvoslására is.

Megalakult a Csatornamű Társulat

A közelmúltban 223 érdekelt részvételével tartották meg a II. és III. ütemtervű csatornamű alakuló részttaggyűlését. A nyilatkozók egyhangú véleményének eredményeként megalakult a Csatornamű Társulat, amelynek elnöke Pluhárné Kalló Edit, a tagjai pedig Klemm István, Nedreu Dávidné, Ternei László, ifj. Ramasz József. Az Ellenőrző Bizottság elnöke Málik József, tagjai Hambarás Ferenc, és Pelle László.

Az előkészítő bizottság eredményes munkájának, illetve tájékoztatásának köszönve a lakosság részéről csupán néhány részletkérdés hangzott el. Ezért gyorsan leperegtek a napirendi pontok. A határozatokat is szinte egyhangúlag fogadták el.

A csatornamű anyagi fedezete az OTP hitellel, valamint a céltámogatással és a különböző alapokkal biztosított. A lakosság fizetesként három alternatíva közül választhat, az első 10 éven keresztül havi 500,- forintot törleszt, kettő: az OTP Lakástakarékpénztár szerződés-kötéssel, három: egy összegben. Az érintetteket tájékoztatni fogják a lehetőségekről.

A legjobbak díjazása

Az OTP Eleki Fiókjának takarékosági világnap lakáscélú előtakarékoság rajzpályázatára az általános iskolások részéről több, mint száz pályamű érkezett a bizottság elé. A zsűri végül is 13 tanulót jelölt díjazásra, az alkalmi ajándékokat Lup János, az OTP Eleki Fiókjának igazgatója adta át: Tóth Brigittának, Gál Attilának, Van Vivien Larsnak, Rocskár Viviennek, Veres Lászlónak, Bartalos Annának, Mokán Máriának, Dobi Mónikának, Tóbiás Lászlónak, Buksa Tímeának, Aradi Miklósnak.

Ötödölő hármasa

A Magyar Általános Iskola ötödik és hatodik osztályos tanulói az igen népszerű ötödölő versenyen mérték össze képességeiket, végül is a képzeletbeli dobogó első három fokára állhatott volna: Gémes Nikolett, Petruzsán Martin, Kiss Noémi.

B.N.

Irodalmi-sarok

Rovatszerkesztő: Bernát Nándor

Amikor belevágtam a sarokba, egy kissé szkeptikusan tettem ezt, tulajdonképpen egyszerű kérdés motoszkált bennem, ki ad nekem anyagot hétről hétre. Aztán aludtam egy-kettőt a dologra, és a kérdőjel görbe vonala - csodák csodájára - felkiáltójellé egyenesedett. Rovatunk e heti szereplője Körömi Tamás a Mezőgazdasági és Ipari Középiskola és Diákotthon harmadéves - általános állattenyésztő - tanulója, elmondása szerint végtelenül szereti leendő szakmáját, de mellette kedveli a színjátszást, a néptáncot és természetesen az irodalmat. E bevető után szerepeljen itt Tamás két verse, kérem fogadják szeretettel.

Tűnődöm, csak tűnődöm...

Szeretem a sokszintű természetet, Mely sok titkot és csodát rejt, E - harmónia - sokszínűsége, Sokkal szebb, mint az emberek nyüzsgése, A virágok szirmait, ha lehull, összeszedem, És nyugodt téli estéken nézegetem, Nyugtató a természet külön is, és egészben, De mi is lesz, ha a természet nem lesz, csak Képen

De jó is lenne

Kora reggel kinyitom kisszobám ablakát, s beszippantom a természet illatát. Ilyenkor minden bánatom elszáll. De rájövök, hogy nem ez az egész világ, csak belőle itt egy pár szál virág. Tűnődöm, hogy milyen jó is lenne, ha minden polgár, minden reggel Virágillatra kelne.

Egészségvédelmi hét az általános iskolában

Az általános iskolában november 23. és 30. között egészségvédelmi hetet tartottak, szól az információ. Az Eleki Krónika ennél szélesebb tájékoztatást szeretne adni az olvasóknak, ezért felkerestük Zsidó Ferencet, az intézmény igazgatóhelyettesét, akit arra kértünk meg, hogy mondja el mit is "takar" a rendezvénysorozat.

- Már évekre visszamenően iskolánkban novemberben az általánosnál egy kicsit többet foglalkozunk az egészségmegőrzéssel, különösen a fogak épségére fektettünk nagy hangsúlyt. Az idén tavasszal a diák önkormányzat kezdeményezésére szerveztünk olyan jellegű előadásokat, amelyek alkalmával lehetőség nyílt a tanulók egészségügyi szakemberekkel való találkozására, kozmetikussal, orvossal. A tanulók érdeklődéssel vettek részt ezeken a rendezvényeken, és valójában ez adta az ötletet, hogy most novemberben egy héten keresztül egészségmegőrző programot bonyolíthassunk le - mondta egyebek mellett Zsidó Ferenc.

A rendezvény tiszteletére, rajz-, vers-, és próza pályázatot szerveztek, a zsűri asztalára több mint 100 pályamű érkezett. A bizottság döntése értelmében kategóriánként a következő eredmények születtek.

Rajz kategória: 2. osztály; 1. Van Vianen Lars, 2. Ale Éva, 3. Botás Bianka. 3. osztály; 1. Varga Zita, 2. Hoffmann György, 3. Zsidó Tamás. 4. osztály; 1. Bartalos Anna, 2. Rocskár Vivien, 3. Kecskeméti Attila. Különdíj: Berényi Zsuzsa (5/a.), Tóbiás Sándor (6/c), Hürkecz Andrea (7/c.)

Vers kategória: 3. osztály; 1. Tóth Brigitta, 2. Brindás Orsolya, 3. Ramasz Beáta. 4. osztály; 1. Turóczy Tünde, 2. Szabó Ágnes, 3. Tóth Tamás.

Fogalmazás kategória: 4. osztály; 1. Jova László, 2. Fodor József, 3. Frank Hajnalka. Különdíj: Kiss Levente.

A pályamunkákból alkalmi kiállítás nyílt, a munkák 1 hétig voltak láthatók.

Az egészségvédelmi hét programjáról néhány szóban. November 23-án a 7. osztályos tanulóknak Schreiber Jánosné körzeti védőnő az egészséges életmódról tartott előadást, november 24-én - szintén a védőnő - a nyolcadikosoknak a "Szenvedélyeinkről" értekezett, november 25-én Godó Jánosné a "helyes táplálkozás" témakörét boncolgatta az 5-6. osztályosoknak, ugyanaznap Kissné Benkő Tünde a "Reform ételek készítését" ecsetelte a 7-8. osztályos tanulóknak, november 26-án dr. Demény János orvos válaszolt a tanulóknak felmerülő kérdésekre, november 30-án Schreiber Jánosné a "Hibásan működő család" címmel tartott érdekes előadást.

Végül, de nem utolsó sorban álljon itt két sikeres pályamű .

B.N.

Egészség

Az egészség jó dolog,a betegség kóborog,és ha mégis visszajönne,menjél el a

rendelőbe! Megvizsgál a doktor bácsi, azután ha hazamész, lefekszel a puha ágyba, és nem mész el az iskolába. Azután ha meggyógyultál, elkódorgott a betegség, másnap reggel felöltözöl, és az iskolába elmegy.

Turóczy Tünde 4/c.

Bokor Ella: Aradi éjszaka

A város felett az éj fekete bársonyalatta a hold álmosan haladbeporoz mindent ezüst sugarávalmost olyan mint egy álomkép: Arad. Lassan lassan elcsendesül itt minden az ablakokban is kihuny a fényegy apró kis nesz a fülembe csapa Maros suttog lent a part alatt. De hajnalban, mikor felkel a nap a hársak közt majd fecskék rajzanak zengő, ujjongó lármá lesz megintefog a vágy még tenni valamit. De vállaimon fél évszázad ülés fél évszázad bizony nagy idő. De nem éltem hiába sok nyarat segíthettem, hogy szép legyen Arad. Most kódorgok az éjszakában szertebár csak mindenhol ilyen béke lenne. És ameddig elszáll a gondolata hold lassan már lefelé halad.

Ezt a verset először Forgács Anita gimnáziumi tanuló szavalta Eleken az ünnepi megyegyűlés napján (1998. III. 13-án) Csonka-Arad vármegyére emlékezve.

R.T.

Csumeyán György urasági inas tragikus halála

A történelem a hétköznapok történetének is felfogható. Mint ahogy napjainkban, úgy a korábbi időszakokban is szép számmal találhatunk példát "kisembereket" érintő tragédiákra.

A most bemutatandó halálos vasúti gázolás részletes leírását az eleki polgári halotti anyakönyvekben találtuk (1908. október 23.). A figyelmünket az keltette fel, hogy az akkori anyakönyvvezető, Kigler József nagyon részletesen leírta a halál okát, illetve körülményét. A későbbiekben pedig (1909. június 9.) pontosította a tényeket, aminek köszönhetően ma is tudhatjuk, kit gázolt el a lökősi vonat 1908. október 21-én este háromnegyed 7-kor.

Aki úgy gondolja, hogy elég erős, olvassa el a következő nagyon is részletekbe menő két hivatalos bejegyzést, és így minden bizonnyal át fogja élni azt a tragédiát, amiről biztosan sokat beszéltek egykoron Lökősházán és Eleken. (Lökősháza akkor Elekhez tartozott.) "Stílszerűen" megtartottuk az eredeti helyesírást:

Lökősháza állomás főnöksége 491/1908. sz. a. bejelentette, hogy 1908 évi október 21 én d.u. 6 óra 40 perckor a 602 számú gyorsvonat Kétegyháza és Lökősháza állomások közt az 1513-1514 számú szelvényben egy férfit elgázolt, a hulláját Lökősházán túl az 1539 számú szelvényig hurcolta, s ott elejtette. A hulla ruhájából ítélve elszegényedett inas vagy csavargó lehetett az illető. Elettora 30-40 év körüli, valamelyik keresztény valláshoz tartozó. Alakja közepes, jól táplált. Borotvált bajuszu, fekete haju. Koponyája, bal lába, jobb lábszára hiányzik. Mellkasa kivájva, karja összetörve, arcából, csak a jobb

arc és a fejbőr.

Kigler József, anyakönyvvezető (1908.október 23.)

1.) Az elhalálozás ideje 1908. október 21 én d.u. 3/4 óra. 2.) Az elhalt családi és utóneve,foglalkozása és lakhelye: Csumegyán György, urasági inas Elek-Lökösháza puszta, Bánhidy major. 3.) Vallása gör.kel. 4.) Életkora 21 éves 5.) Az elhalálozás helye: Lökösháza állomás. 6.) a halál oka: vonat általi elgázolás. 1909 évi június 9 én

Eleki főszolgabíró 1826/909 sz.

Kigler József anyakönyvvezető

Rapajkó Tibor

Ez a minimum

A Polgármesteri Hivatal kezdeményezésére - az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szervezésében - az élelmiszerellátás területén dolgozók körében egészségügyi minimumtanfolyam indult ez év október 27-én Eleken.

A tanfolyamon összesen 32 fő vett részt, a következő intézményekből: Keresztény Advent Közösség Szociális Otthona, Elek Város Önkormányzat Időskorúak Nappali Szociális Ellátása, Mezőgazdasági és Ipari Középiskola és Diákotthon, Békés Megye Képviselő-testülete Integrált Gyermekotthon és Óvoda, Szociális Otthon, Vura-Coop Kft. Az előadásokat Kotróczóné Tódor Erzsébet és Bojtőri Andrea, az ÁNTSZ munkatársai tartották.

A hallgatók 1998. november 10-én Dr. Megyeri Valéria Városi Tisztifőorvosnő elnöklétével sikeres vizsgát tettek, mely után a Tisztifőorvosnő elismerését fejezte ki a jól felkészült dolgozóknak.

Köszönetet mondunk a résztvevő dolgozók intézményvezetőinek, az ÁNTSZ Gyulai Intézetének, hogy lehetővé tették a tanfolyam elvégzését, valamint a hallgatóknak, akik magasszintű felkészültségről tettek bizonyosságot.

G. Gy.

Pusztító vizek

Sajnos országunk fekvése miatt a Kárpát-medencét pár évenként meglátogatják az árvizek. Két éve a Körösök okoztak nagy gondot, most pedig a Tisza lépett ki a medréből. A nagyobb gondot Ukrajnában okozta, hozzánk már a mederből való kilépés miatt "kevesebb" tragédiát okozva. Egész életen át épített házak, ingóságok vesztek oda napok alatt. A visszavonuló víz után a jövő évi termés is bizonytalan.

Az egész ország megmozdult az árvízkárosultak megsegítésére. Hallottunk jól sikerült és egy-két kivételezett elosztó zsebébe vándorló segélycsomagokról. A neheze még most jön, a korán beköszöntött hideg téllal.

Reméljük, a segélyakciók nem csak egy hétig tartanak. Később is, még a tél folyamán, aki teheti pénzzel, élelmiszerrel vagy ruhaanyagokkal támogassa az árvízkárosultakat.

Reméljük, mi nem kerülünk ilyen helyzetbe, de a segítség most nagyon el kell a Tisza mentén.

Méry Rudolf

Addig nyújtózkodj

.... ameddig a takaród ér. Szól a közmondás, és mondom én magam is. Hogy érthetőbb legyen a fejtegetés: befejeződött a serdülő labdarúgó bajnokság őszi idénye. Az eleki csapat a 11 forduló során két győztes és egy döntetlenül végződött mérkőzés mellett nyolc találkozót követően vesztesként hagyta el a játékteret. Az elért eredmény reálisnak mondható. Persze ez a mérlegelés is mint az életben mindenütt viszonylagos: más dolog a pálya közeléből és más a karosszékéből kritikát gyakorolni. Én ezúttal az előbbi vonalat követem: tudomásul kell venni azt a tény, hogy Eleken a 14, 15 éves korosztály nem, vagy csak részben képviseli magát a focipályán. Holott, egészséges körülmények között e nemzedék “viszi a vállán” a bajnokság terhét. Ilyen esetben mi a teendő, az ember kockázatot, sportszerűtlenül jár, értsd; idősebb játékosokat szerepeltet, vagy az érem egyik oldala, de a másik is prózai: például a békéscsabai csapatok szélesebb “színesebb” kerettel rendelkeznek, a szélességet, színességet a megyei települések anyaga adja, de természetes, hogy aki távlatokban gondolkodik, az nem tengeti magát egy kisebb település csapatában, hanem továbblép, de hogy egyszerre ne nagyot lépjen, ezért egyelőre csak a megyeszékhelyig lép.

A szakmai kérdés nem játszik szereped, kérdezhetnék. De igen! Ha van aki a programot véghez vigye. De mivel a foci a szabadidő szerves részét képezi, tehát, nem kötelező, ezért nehezebben boldogul az ember. Érthetőbben: ha szigorú elvek alapján dolgozna egy edző, egy idő után félő, hogy egyedül maradna, ha pedig enged következetességéből, az az eredmény rovására megy. Mi a teendő: az elvek puffogatása helyett, hagyni a dolgokat a maguk medrében folydogálni. Annál is inkább, mert a körülményekről, lehetőségekről még egy mondat erejéig sem szóltunk. És nem is fogunk.

B.N.

Újjáéleszteni a hagyományokat

Tény és való, hogy az asztalitenisznek Eleken hagyománya van, egykor jó képességű csapata is volt a városnak. Aztán az anyagiak és egyéb tényezők miatt a meghatározó játékosok “letették” az ütőt. Legalább is egy időre, mert azért időnként, ha versenyt szerveztek a megyében, az elekiek is megjelentek ezeken, és tegyük mindjárt hozzá, játékkukkal nem vallottak szégyent. Tavaly a sportág megyei szövetsége kezdeményezte a megyei csapatbajnokság beindítását, Békésen aztán egy forduló erejéig randevút is adtak egymásnak az érdekelt csapatok, de a kezdő lépést nem követte újabb, magyarul; megtorpant a kezdeményezés. És már úgy tűnt, hogy ismét Csipkerózsika-álomba merül, de szerencsére nem ez történt, mert a minap a megyei illetékesek kezdeményezésére ismét elindult egy aktivizáló folyamat, a megyei asztalitenisz csapatbajnokság, amelyen

természetesen az elekiek is - Áment Gábor, Rotyis György, Soós István, Turóczy András -, részt vettek, Békésen 8 érintett csapat lebonyolította a fordulókat. Az elekieket érintően a következő eredmények születtek: Elek-Gyula I. 7:3, a Rotyis-Soós páros, valamint Soós 3, Turóczy 2, Rotyis pedig egy mérkőzést nyert. Elek-Szabadkígyós 5:5, az elekiek pontjait a Rotyis Soós páros, Soós 1, Turóczy 1, Rotyis 2 győztes mérkőzése adta. Elek-Gyula II. 10:0, az elekiek fölényes győzelmét a Rotyis-Soós páros, Áment 3, Soós 3, Turóczy 3 pontja jelentették.

A megyei bajnokság következő erőpróbáit december 6-án, szintén Békésen rendezik meg.

B.N.

Egészséges fanatizmus

A világon nagyon kevés azoknak a száma, akik veleszületett tehetségüknek köszönve, kevesebbet kell dolgozniuk a siker érdekében. A többségnek keményen meg kell dolgoznia a számottevő eredményekért. Ehhez nagyfokú elszántság, egészséges fanatizmus szükséges.

A kezdet nagyon nehéz, edzésről edzésre keményen gyakorolni és csak nem akar megszületni a siker. Ebben a helyzetben könnyebb feladni, az ember fogja kalapját és távozik. De ez egyfajta megfutamodás, az élet is tele van nehézségekkel, minden elől azért mégsem lehet megfutamodni. Vállalni kell a problémák megoldását, ha az ember életében akar maradni.

Ezért is irigylésre méltóak azok, akik szembeszállnak a nehézségekkel. Erőt, időt nem sajnálva bátran menetelnek a kitűzött cél eléréséért. Az élet úgyis őket fogja igazolni. Minden állítás akkor nyeri el létjogosultságát, ha ezt személyes tapasztalattal támasztják alá.

Ismerek egy asztaliteniszezőt, aki gyerekkorában szinte véletlenül került az edzőterembe. Arra a kérdésre pedig, hogy megpróbálkozna-e a sportággal, félszeg fejbólintás volt a válasz. Végül is ütőt fogott és elkezdett gyakorolni. A vele egykorúak sikeresebben haladtak, rendre legyőzték ifjoncukat. De ez nem szegte kedvét, még nagyobb elszántsággal dolgozott, az edzések után, edzőjétől különórát kért és kapott. Az eredmény mondani sem kell, nem maradt el. Előbb edzőpartnereit győzte le, majd a különböző versenyeken is letette névjegyét. Végül is az országos bajnokcsapat meghatározó tagjává vált. Legújabbán pedig Németországban keresi kenyerét.

Az egészséges fanatizmus elnyerte jutalmát.

B.N.